

ЗАКОН
О ПРЕВОЗУ У ДРУМСКОМ САОБРАЋАЈУ
РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ

ГЛАВА I
ОСНОВНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 1.

Овим законом уређују се услови за вршење превоза лица и ствари у друмском саобраћају као јавни превоз и превоз за властите потребе и начин вршења превоза, регистрација редова возње, рад аутобуских станица и терминала градског, односно приградског превоза лица, рад станица техничког прегледа возила на територији Републике Српске и инспекцијски надзор.

Члан 2.

(1) Превоз лица и ствари у друмском саобраћају може се вршити као јавни превоз и превоз за властите потребе.

(2) Јавни превоз у смислу овог закона је превоз лица и ствари уз накнаду, који је под једнаким условима доступан свим корисницима.

(3) Превоз за властите потребе, у смислу овог закона је превоз лица и ствари који се врши без накнаде, а ради задовољења потреба у оквиру регистроване дјелатности власника, односно корисника моторног возила.

Члан 3.

(1) Јединица локалне самоуправе посебним прописом, у складу са овим законом и прописима донесеним на основу њега, уређује превоз лица и ствари на својој територији, а посебно:

- 1) начин, организацију и услове за вршење јавног превоза лица и ствари,
- 2) начин, организацију и услове за вршење такси превоза и
- 3) превоз запрежним возилима, самарицама, пољопривредним машинама, туристичким возом, мотоциклима и мотоциклима са приколицом, трициклима на моторни и други погон.

(2) Надлежни орган за доношење прописа из става 1. овог члана је скупштина јединице локалне самоуправе.

(3) Ако град у свом саставу има више општина, надлежни орган из става 2. овог члана је скупштина града.

(4) Прије доношења прописа из става 1. овог члана јединица локалне самоуправе дужна је да прибави мишљење Министарства саобраћаја и веза (у даљем тексту: Министарство) и поступи по упутствима датим у њему.

(5) Прописом из става 1. тачка 1) овог закона надлежни орган јединице локалне самоуправе може утврдити услове које обавезно испуњава возило којим се врши јавни превоз лица.

Члан 4.

(1) Поједини изрази употријебљени у овом закону имају сљедеће значење:

1) аутобус је моторно возило намијењено за превоз лица које поред сједишта за возача има више од осам сједишта,

2) возило је свако моторно или прикључно возило, или скуп возила којим се врши превоз лица или ствари у друмском саобраћају,

3) минимално вријеме вожње је најмање вријеме вожње између аутобуских станица или аутобуских стајалишта, односно између аутобуских станица и аутобуских стајалишта из важећег даљинара,

4) највећа дозвољена маса возила је маса возила заједно са његовом носивошћу,

5) прикључно возило је возило намијењено да буде вучено возилом на моторни погон, било да је конструисано као приколица или као полуприколица,

6) регистар превозника је преглед свих превозника који посједују лиценцу превозника, а који је јавно доступан посредством објављивања на интернет страници Министарства,

7) релација је растојање између аутобуских станица, аутобуских стајалишта, односно аутобуских станица и аутобуских стајалишта на аутобуској линији или између два мјеста из путног листа у ванлинијском превозу,

8) теретно возило је свако моторно возило које је намијењено за превоз терета и

9) траса је путања кретања возила у обављању превоза лица и ствари.

(2) Граматички изрази употријебљени у овом закону за означавање мушког или женског рода подразумијевају оба пола.

ГЛАВА II

УСЛОВИ ЗА ВРШЕЊЕ ПРЕВОЗА

Члан 5.

(1) Превозник је правно лице или предузетник који посједује одговарајућу лиценцу превозника и обавља превоз лица, односно ствари.

(2) За приступ тржишту и вршење дјелатности друмског превоза превозник је дужан да испуњава опште и посебне услове прописане овим законом и актима донесеним на основу закона.

Члан 6.

(1) Превоз може бити превоз лица и превоз ствари.

(2) Општи услови за вршење превоза лица и ствари стичу се регистрацијом дјелатности превоза лица и ствари у друмском саобраћају код надлежног регистрационог суда или надлежног органа јединице локалне самоуправе, у складу са посебним прописима.

Члан 7.

(1) Превоз лица и ствари може се вршити искључиво возилом које је технички исправно и регистровано и које испуњава техничко-експлоатационе и друге услове утврђене прописима о безбједности саобраћаја на путевима и има својства предвиђена одговарајућим стандардима за поједине врсте возила.

(2) На моторном возилу намијењеном за превоз, изузев путничких аутомобила којима се врши превоз за властите потребе и рентакар возила на прописан начин испишује се пословно име и сједиште превозника.

Члан 8.

(1) Моторним возилом намијењеним за јавни превоз и превоз за властите потребе може управљати возач који је стручно оспособљен, у радном односу код власника, односно корисника возила и који испуњава услове утврђене прописима о безбједности саобраћаја на путевима.

(2) Стручна оспособљеност из става 1. овог члана подразумијева стицање почетне квалификације и обавезно редовно периодично оспособљавање.

(3) Почетна квалификација стиче се:

1) стручном обуком за професионално управљање возилом, која се врши у складу са прописима из области образовања одраслих,

2) завршеним најмање трећим степеном образовања саобраћајне струке – возач моторног возила или најмање четвртим степеном образовања саобраћајне струке друмског смјера или

3) ако је возач до 1992. године стекао квалификацију возача моторног возила.

(4) Обавеза стручне оспособљености из става 2. овог члана не односи се на возаче који управљају моторним возилима:

1) са највише 1 + 8 регистрованих сједишта,

2) чија је највећа допуштена маса до 3.500 kg,

3) чија максимална дозвољена брзина кретања не прелази 45 km/h,

4) која се користе за превоз за властите потребе лица и ствари,

5) која користи војска, цивилна заштита, ватрогасна служба, Министарство унутрашњих послова или су под њиховом контролом и

6) специјалне намјене (санитетска возила, возила за одвоз смећа, погребна возила, возила за превоз пчела, луна-парк, тест вожње, нова или преправљена возила која још нису пуштена у саобраћај и слично).

(5) Редовно периодично оспособљавање из става 2. овог члана врши се у складу са прописима из области образовања одраслих сваких седам година.

(6) Обавезно је да се у моторном возилу из става 4. т. 2), 3) и 4) овог члана налази доказ да је возач који управља тим возилом у радном односу код власника, односно корисника возила.

(7) Доказ из става 6. овог члана може бити легитимација за возача моторног возила или копија пријаве за пензионо и инвалидско осигурање, односно копија обрасца пореске управе о уплати доприноса.

(8) Легитимација за возача моторног возила је исправа којом се у складу са овим законом доказује право управљања возилима намијењених за вршење појединих врста превоза.

(9) Министар доноси правилник који разрађује стручно оспособљавање возача, услове и поступак издавања легитимације за возача моторног возила.

Члан 9.

(1) Поред општих услова из члана 6. овог закона, превозник је обавезан да испуњава и сљедеће посебне услове за вршење превоза лица и ствари:

1) техничке услове, односно да има у власништву или држи по основу лизинга моторно возило које испуњава техничко-експлоатационе и еколошке услове за поједине врсте превоза, и то најмање:

1. два аутобуса за вршење јавног линијског превоза лица,
2. један аутобус за вршење јавног ванлинијског превоза лица,
3. једно теретно моторно возило за вршење превоза ствари,

- 2) услове који се односе на добар углед,
- 3) услове у вези са финансијским положајем и
- 4) услове у вези са стручном оспособљеношћу.

(2) Испуњавањем услова из става 1. овог члана превозник стиче право на лиценце превозника.

(3) Лиценца превозника је одобрење које се издаје за вршење одређене врсте превоза.

(4) Лиценце из става 2. овог члана издаје Министарство, на период од десет година.

(5) На захтјев превозника Министарство издаје и одговарајући број извода из лиценце чији број одговара броју возила са којима превозник располаже, на период важења лиценце превозника из става 3. овог члана.

(6) Извод из лиценце је одобрење за возило којим се врши превоз лица или ствари.

(7) Одговарајуће лиценце за превоз лица и ствари у међународном друмском саобраћају издате од Министарства комуникација и транспорта БиХ замјењују лиценце из става 2. овог члана.

(8) Министар доноси правилник којим се разрађују услови и поступак издавања лиценце превозника, извода из лиценце и начин означавања возила.

Члан 10.

(1) Превозник може почети са превозом ако у складу са овим законом посједује лиценцу превозника, односно извод из лиценце и легитимацију за возача моторног возила.

(2) Од обавезе посједовања лиценце превозника, односно извода из лиценце из става 1. овог члана изузета су:

1) правна лица и предузетници који врше превоз ствари искључиво са теретним моторним возилима или скупом возила, при чему највећа допуштена маса возила не прелази 3.500 kg,

2) носиоци пољопривредног газдинства који врше превоз ствари за властите потребе искључиво са теретним моторним возилима или скупом возила, при чему носивост возила или скупа возила не прелази 5.000 kg,

3) правна лица и предузетници који врше превоз лица за властите потребе,

4) правна лица и предузетници који врше превоз искључиво моторним возилима чија највећа допуштена брзина не прелази 40 km/h и

5) правна лица и предузетници који врше превоз искључиво са возилима специјалне намјене (санитетска возила, ватрогасна возила, возила за одвоз смећа, погребна возила, возила за превоз пчела, луна-парк и сл.).

(3) Од обавезе посједовања легитимације за возача моторног возила из става 1. овог члана изузети су возачи који управљају возилима из члана 8. став 4. овог закона.

Члан 11.

- (1) Лиценца превозника и извод из лиценце престају да важе:
 - 1) истеком рока важења,
 - 2) даном брисања превозника из регистра пословних субјеката, односно престанка важења рјешења за рад које је издао надлежни орган јединице локалне самоуправе и
 - 3) даном престанка испуњавања услова за добијање лиценце превозника.
- (2) Легитимација за возача моторног возила престаје да важи:
 - 1) истеком рока важења и
 - 2) даном престанка испуњавања услова за добијање легитимације.
- (3) Продужење важења лиценце превозника, извода из лиценце и легитимације за возача моторног возила врши се по поступку и начину као и приликом издавања.

Члан 12.

- (1) У возилу којим се врши превоз обавезно је да се налази оригинал потврда о регистрацији возила, потврда о извршеном редовном техничком прегледу, извод из лиценце, легитимација за возача моторног возила и путни налог за возило прописно издат, овјерен и попуњен.
- (2) Путни налог је документ којим се одобрава употреба возила.
- (3) Обавези издавања путног налога из става 1. овог члана не подлијежу такси возила, возила ауто-школа, рентакар возила, возила у власништву предузетника или носиоца пољопривредног газдинства у вршењу превоза за властите потребе и путничка моторна возила са највише 1 + 8 регистрованих сједишта у власништву физичких лица, предузетника и правних лица, осим јавних предузећа и буџетских корисника.
- (4) Министар доноси правилник којим се прописује образац, садржај и начин попуњавања путног налога.

Члан 13.

- (1) Возила којима се врши превоз подлијежу редовним и ванредним техничким прегледима у складу са одредбама прописа о безбједности саобраћаја.
- (2) Изузетно, на аутобусима којима се врши повремени организовани ванлинијски превоз дјете предшколског узраста, ученика и студената (екскурзије, излети и слично) обавезан је ванредни технички преглед који није старији од 72 часа у односу на вријеме почињања превоза.
- (3) Техничке прегледе возила врше станице техничког прегледа возила у складу са одредбама овог закона и прописима о безбједности саобраћаја на путевима.

ГЛАВА III ЈАВНИ ПРЕВОЗ

Члан 14.

- (1) Према врсти превоза, јавни превоз се дијели на јавни превоз лица и јавни превоз ствари.
- (2) Према територијалном значају, јавни превоз се дијели на републички превоз и превоз на територији јединице локалне самоуправе.

(3) Јавни превоз лица и ствари може се вршити властитим моторним возилом или моторним возилом прибављеним посредством лизинга.

Члан 15.

(1) Републички превоз, у смислу овог закона, јесте јавни превоз лица и ствари између двију или више јединица локалне самоуправе на територији Републике Српске.

(2) Приградски превоз, у смислу овог закона, јесте јавни превоз лица и ствари који се врши између два или више насеља на територији јединице локалне самоуправе, а која су означена таблама насељеног мјеста.

(3) Градски превоз, у смислу овог закона, јесте јавни превоз лица и ствари који се обавља у оквиру једног насеља на територији јединице локалне самоуправе.

Члан 16.

(1) У оквиру регистроване дјелатности превоза, превозник је обавезан да превезе сва лица, односно све ствари које овим законом или посебним прописом нису изузете од превоза.

(2) У моторном возилу којим се врши јавни превоз лица и ствари у друмском саобраћају не могу се превозити болесна лица која могу да угрозе здравље других лица, или лица која су под дејством алкохола, других опојних средстава, животиње, лешеви, експлозивне материје, предмети који могу повриједити, оштетити, упрљати или причинити штету на возилу, лицима и стварима која се превозе.

(3) У моторном возилу којим се врши јавни превоз лица могу се превозити слијепи и слабовида лица у пратњи пса водича који је извјежбан за вођење слијепих и слабовидих лица, редовно вакцинисан, држи се на повоцу и носи корпу за њушку.

(4) Министар доноси правилник којим се прописује начин вршења послова и задатака чланова посаде моторних возила.

1. Јавни превоз лица и ствари

Члан 17.

(1) Јавни превоз лица врши се као линијски и ванлинијски.

(2) Забрањено је вршење јавног превоза лица:

1) ако превоз врши путничким возилом или аутобусом лице које нема својство превозника, а који се врши два или више пута током дана, седмица или мјесеци, при чему се врши превоз различите групе лица, на истом или сличном превозном путу, или лица која се превозе укрцавају или искрцавају на аутобуским станицама, односно стајалиштима или на истим или сличним мјестима укрцавања или искрцавања, и лица која се превозе нису у сродству са лицем које управља возилом,

2) ако је уговорена или наплаћена услуга превоза,

3) ако се превоз обавља на релацијама на којима постоји линијски превоз,

4) ако се врши превоз „од врата до врата” и

5) ако се обавља на основу јавног оглашавања.

(3) У циљу утврђивања забрањеног превоза из става 2. овог члана, инспекцијски орган може утврђивати да ли је лице које управља возилом (власник или корисник возила) у могућности да из сопствених прихода, односно прихода остварених по основу рада, социјалних или пензијских примања финансира износ трошкова за гориво које је утрошено за разлику броја пређених километара у тренутку вршења инспекцијске

контроле и броја пређених километара евидентираних у записнику о последњем техничком прегледу.

Члан 18.

(1) Линијски превоз лица је превоз лица који се обавља на аутобуској линији по утврђеном и регистрованом реду вожње и утврђеној и објављеној цијени.

(2) Аутобуска линија је релација на којој се врши јавни превоз лица у складу са претходно утврђеним и регистрованим редом вожње и цјеновником услуга превоза лица.

(3) Линијски превоз лица врши се на основу регистрованог реда вожње и цјеновника услуга превоза.

(4) Ред вожње је документ којим се утврђују елементи за обављање линијског превоза у друмском саобраћају и који садржи: релацију на којој се врши превоз, врсту и број аутобуске линије, назив превозника, редослијед аутобуских станица и аутобуских стајалишта и њихову удаљеност од почетне станице, вријеме поласка и доласка за сваку станицу и стајалиште, период одржавања линије, учесталост одржавања, рок важења реда вожње и податке о кооперантском односу.

(5) Цјеновник је документ који сачињава превозник, а којим се утврђују цијене услуга за поједине врсте превоза.

(6) Ако се ред вожње одржава у кооперацији, саставни дио реда вожње је и уговор о кооперацији.

(7) Кооперација је превоз на аутобуској линији који према регистрованом реду вожње, са утврђеним режимом одржавају два или више превозника у складу са уговором о кооперацији.

(8) Уговор о кооперацији из става 7. овог члана обавезно садржи тачно дефинисан распоред режима одржавања реда вожње између коопераната.

(9) Обавезно је да се у аутобусу којим се врши линијски превоз лица налази оригинал или овјерена копија регистрованог реда вожње и цјеновник услуга превоза.

Члан 19.

(1) Регистрација реда вожње аутобуских линија врши се на основу спроведеног поступка јавног усклађивања редова вожње.

(2) Усклађивање редова вожње је поступак ради успостављања регистра редова вожње аутобуских линија на основу прописаних правила и процедура.

(3) Поред поступка јавног усклађивања из става 1. овог члана, ред вожње аутобуских линија може да се региструје и на основу јавног позива или спроведеног поступка додјеле концесије у складу са законом којим се уређује област концесија.

(4) Министар доноси правилник којим се прописује начин, критеријуми и поступак усклађивања и регистрације редова вожње, образац и садржај регистра редова вожње за републички линијски превоз лица.

(5) Начелник, односно градоначелник јединице локалне самоуправе доноси акт којим се прописује начин, критеријуми и поступак усклађивања и регистрације редова вожње, образац и садржај регистра редова вожње за превоз лица на територији јединице локалне самоуправе.

Члан 20.

(1) Превозник може вршити линијски превоз лица и са више аутобуса на цијелој дужини аутобуске линије по регистрованом реду вожње, са ознаком бис вожње.

(2) Бис вожња је ангажовање два или више аутобуса на истом поласку из регистрованог реда вожње.

(3) Превозник не може линијски превоз лица вршити закупљеним аутобусом или повјерити, односно уступити вршење линијског превоза другом превознику.

Члан 21.

(1) Превозник је дужан да почне и врши линијски превоз лица уредно и редовно по регистрованом реду вожње.

(2) Изузетно од става 1. овог члана, у току важења реда вожње на одређеној аутобуској линији може се привремено обуставити превоз у случају спријечености због непредвиђених околности које су независне од воље превозника, а које није могао спријечити или отклонити.

(3) У случају обуставе превоза из става 2. овог члана превозник је дужан да одмах и без одгађања о томе обавијести кориснике превоза путем средстава јавног информисања и аутобуских станица, надлежни орган за регистрацију редова вожње, као и надлежне инспекцијске органе, уз подношење доказа о разлозима обуставе.

Члан 22.

(1) Аутобус којим се врши линијски превоз лица означава се релацијском таблом у доњем десном углу предњег вјетробранског стакла са знаком аутобуске линије, крајњих и најмање једне од успутних аутобуских станица, односно аутобуских стајалишта или са уграђеним механизмима за означавање аутобуске линије.

(2) Посада аутобуса дужна је да посједује једнообразну одјећу и истакнуту идентификациону ознаку.

Члан 23.

(1) Лице које се превози у аутобусу јавног линијског превоза дужно је да посједује возну карту коју је обавезно да покаже на захтјев овлашћеног лица.

(2) Возна карта и карта за пртљаг су документа која издаје превозник и која садрже податке о превознику и аутобуској линији, времену одласка и доласка, цијени, а чија продаја се врши у складу са овим законом, и која представља доказ о закљученом уговору између даваоца и корисника услуга.

(3) Возна карта се издаје у просторијама аутобуске станице, односно терминала, у пословницама превозника које нису лоциране у објектима аутобуских станица и терминала, и у туристичким агенцијама којима је превозник повјерио продају карата у складу са цјеновником и редом вожње, као и посредством интернета у складу са прописима о електронском пословању.

(4) Изузетно од става 3. овог члана, надлежни орган јединице локалне самоуправе може одредити и друга продајна мјеста возних карата за превоз на подручју те јединице локалне самоуправе.

(5) Посада аутобуса дужна је да изда возну карту у аутобусу јавног линијског превоза, само уколико је путник није прибавио на начин прописан ст. 3. и 4. овог члана.

(6) Поступак издавања возне карте из става 5. овог члана и начин санкционисања за непоступање у складу са ставом 5. овог члана могу прописати превозници посебним актом.

Члан 24.

(1) Лица која превозе пртљаг дужна су да га одложе у простор намијењен за смјештај пртљага, ако такав простор постоји, а ако не, дужни су да га смјесте тако да не умањује комфор осталим корисницима услуга превоза.

(2) За пртљаг који се смјешта у простор одвојен од простора за боравак лица која се превозе, посада возила обавезна је да изда посебну карту, односно да одрезак карте причврсти на пртљаг.

2. Усклађивање и регистрација редова вожње

Члан 25.

(1) Усклађивање и регистрацију реда вожње у републичком линијском превозу лица врше надлежне привредне коморе.

(2) Усклађивање и регистрацију реда вожње у линијском превозу лица на територији јединице локалне самоуправе врши надлежни орган те јединице.

(3) Надлежна привредна комора и надлежни орган јединице локалне самоуправе доноси рјешење о регистрацији реда вожње.

(4) Жалба на рјешење о регистрацији реда вожње из става 1. овог члана подноси се Министарству, а за линијски превоз лица из става 2. овог члана начелнику, односно градоначелнику јединице локалне самоуправе, у складу са Законом о општем управном поступку.

(5) Орган надлежан за регистрацију редова вожње дужан је да води регистар редова вожње, на начин прописан у члану 19. ст. 4. и 5. овог закона.

(6) Регистар редова вожње је преглед свих регистрованих редова вожње, који је јавно доступан на интернет страници надлежне привредне коморе и Министарства, односно јединице локалне самоуправе.

Члан 26.

(1) Превозник предлаже ред вожње у републичком линијском превозу лица под условима да је усклађен са даљинаром и минималним временом вожње (у даљем тексту: даљинар), као и да је редовно достављао Извјештај о обављеном линијском превозу из члана 33. став 4. овог закона.

(2) Даљинар је документ који садржи податке о минималном времену вожње изражен у минутима и сатима, и удаљеност изражену у километрима између појединих аутобуских станица и аутобуских стајалишта на аутобуским линијама.

(3) Превозник предлаже ред вожње на подручју јединице локалне самоуправе који је усклађен са даљинаром.

(4) Даљинар из ст. 1. и 3. овог члана утврђује орган надлежан за усклађивање и регистрацију редова вожње.

Члан 27.

(1) Усклађивање и регистрација редова возње обавезно се врши једном годишње.

(2) Поступак усклађивања и регистрације редова возње покреће се посредством јавног огласа објављеног у средствима јавног информисања и на интернет страници органа надлежног за регистрацију редова возње, најкасније до 1. фебруара за текућу годину.

(3) Поступак усклађивања и регистрације реда возње сматра се окончаним доношењем коначног рјешења о регистрацији реда возње, најкасније до 31. маја за текућу годину.

(4) Ред возње у линијском превозу лица региструје се на период од пет година.

(5) Изузетно од става 1. овог члана Министарство може донијети одлуку о спровођењу, или дјелимичном спровођењу или неспровођењу поступка усклађивања и регистрације редова возње у републичком линијском превозу лица за тај регистрациони период на основу извјештаја о обављеном линијском превозу и других података.

(6) Одлука из става 5. овог члана доноси се најкасније до 31. децембра текуће године за наредни регистрациони период на основу критеријума које утврђује Министарство у сарадњи са надлежном привредном комором.

Члан 28.

(1) Рјешење о регистрацији реда возње и овјерен ред возње доставља се превознику.

(2) Превозник је дужан да аутобуским станицама, односно терминалима и другим продајним мјестима достави оригинал или овјерене копије реда возње и ценовника услуга превоза, најкасније десет дана прије почињања превоза.

Члан 29.

(1) Надлежни орган за регистрацију редова возње дужан је да у року од 30 дана од окончања поступка усклађивања и регистрације редова возње објави регистроване редове возње на сопственој интернет страници и достави их Министарству ради објаве, те о томе обавијести надлежне инспекцијске органе.

(2) Накнаду за усклађивање и регистрацију редова возње у републичком линијском превозу лица утврђује Влада Републике Српске на приједлог надлежне привредне коморе.

(3) Накнаду за усклађивање и регистрацију редова возње у линијском превозу лица на територији јединице локалне самоуправе утврђује надлежни орган те јединице.

Члан 30.

(1) Ако усклађивањем редова возње нису обезбијеђене потребе корисника превоза на одређеној републичкој аутобуској линији, министар на захтјев заинтересованог превозника и након завршеног усклађивања редова возње може рјешењем, у складу са овим законом и актима донесеним на основу њега, утврдити ред возње по ком се обавља превоз.

(2) Захтјев из става 1. овог члана превозник подноси уз претходно прибављено мишљење надлежне привредне коморе.

(3) Рјешење из става 1. овог члана важи до окончања поступка наредног усклађивања редова вожње из члана 27. став 3. овог закона.

(4) Ако усклађивањем редова вожње нису обезбијеђене потребе корисника превоза на територији јединице локалне самоуправе, а након завршеног поступка усклађивања редова вожње, на захтјев заинтересованог превозника, градоначелник, односно начелник јединице локалне самоуправе може рјешењем утврдити ред вожње по ком се обавља превоз.

(5) Рјешење из става 4. овог члана важи до завршетка поступка наредног усклађивања и регистрације редова вожње на подручју јединице локалне самоуправе.

Члан 31.

(1) Ред вожње, односно поједини поласци из регистрованог реда вожње брише надлежни орган за регистрацију редова вожње из регистра редова вожње, ако превозник:

1) не почне да врши линијски превоз лица по регистрованом реду вожње у року од пет дана од дана његовог ступања на снагу,

2) обустави превоз лица у линијском превозу по регистрованом реду вожње у трајању од пет дана узастопно, односно дуже од десет дана у више различитих интервала,

3) не изврши наложене управне мјере инспекцијских органа и настави да врши линијски превоз лица супротно регистрованом реду вожње,

4) поднесе захтјев за брисање реда вожње који је регистровао из регистра и

5) престане да испуњава услове из члана 6. или услове из члана 9. став 1. тачка 1) подтачка 1. и ст. 2, 3. и 4. овог закона.

(2) Надлежни орган за регистрацију редова вожње доноси рјешење којим се из регистра редова вожње брише ред вожње, односно поједини полазак из регистрованог реда вожње, као и кооперант са реда вожње.

(3) Жалба на рјешење из става 2. овог члана изјављује се Министарству у складу са Законом о општем управном поступку.

Члан 32.

Поступак брисања реда вожње, односно појединих полазака из реда вожње, као и брисање кооперанта са реда вожње ако не одржава ред вожње или поједине поласке из реда вожње покреће саобраћајни инспектор или други надлежни контролни орган, подношењем захтјева надлежном органу из члана 31. став 1. овог закона.

Члан 33.

(1) Министарство је обавезно да успостави информациони систем којим се обезбјеђују квалитетни услови за праћење, надзор, контрола и управљање јавним превозом лица у републичком превозу.

(2) Информациони систем је управљачки алат помоћу којег ће се лакше пратити и надзирати функционисање система јавног превоза лица у републичком превозу и контролисати поштовање прописаних услова коришћења ресурса.

(3) Превозник је дужан да за сваки полазак из регистрованог реда вожње у републичком линијском превозу лица достави Министарству тромјесечни извјештај о обављеном линијском превозу, на прописаном обрасцу.

(4) Извјештај о обављеном линијском превозу је извјештај који превозник доставља Министарству на тромјесечном нивоу, урађен за сваки полазак из регистрованог реда вожње појединачно, а који садржи: укупан број обављених полазака, укупан број пређених километара и укупан број превезених путника.

(5) Министар доноси правилник којим се прописује садржај обрасца извјештаја из става 3. овог члана, као и ближи услови за његово коришћење и достављање.

Члан 34.

(1) Одредбе чл. 26. до 33. неће се примјењивати на аутобуским линијама за које је додијељена концесија у складу са одредбама овог закона, прописа из области концесија у Републици Српској или уговора о додјели концесије или на основу јавног позива спроведеног у складу са законом.

(2) Концедент је Министарство у републичком линијском превозу лица и јединица локалне самоуправе у линијском превозу лица на територији те јединице.

(3) Концесионар је превозник коме је у спроведеном поступку уговором додијељена концесија за вршење линијског превоза лица.

3. Аутобуске станице и терминали

Члан 35.

(1) Улазак лица у аутобус и њихов излазак у линијском превозу лица врши се на аутобуским станицама, односно терминалима, односно аутобуским стајалиштима уписаним у регистроване редове вожње аутобуских линија.

(2) Аутобуска станица је изграђен, прописно уређен и обиљежен објекат намијењен за пријем и отпрему аутобуса и путника.

(3) Терминал градског, односно приградског превоза (у даљем тексту: терминал) је изграђен, прописно уређен и обиљежен објекат намијењен за пријем и отпрему аутобуса и лица у градском и приградском превозу лица, а по потреби и републичком превозу лица.

(4) Аутобуско стајалиште је дио површине пута намијењен за заустављање аутобуса ради уласка и изласка путника и које је обиљежено саобраћајним знаком.

Члан 36.

(1) Превозници су обавезни да користе услуге аутобуске станице и терминала у складу са регистрованим редовима вожње.

(2) Терминали могу пружати услуге на аутобуским линијама између двију и више јединица локалне самоуправе, само уколико регистровани ред вожње садржи назив терминала за чије коришћење је сагласност дао и надлежни орган јединице локалне самоуправе.

Члан 37.

(1) Аутобуске станице и терминали обавезно се опремају и одржавају тако да одговарају намјени.

(2) Рјешење о испуњености услова аутобуских станица доноси министар, а терминала надлежни орган јединице локалне самоуправе.

(3) Министар доноси правилник којим се прописују услови за рад и категоризацију аутобуских станица и терминала градског, односно приградског превоза лица.

Члан 38.

(1) Влада Републике Српске доноси уредбу којом се утврђује цјеновник услуга аутобуских станица на приједлог Привредне коморе Републике Српске.

(2) Надлежни орган јединице локалне самоуправе посебним актом утврђује цјеновник услуга терминала.

Члан 39.

Аутобуске станице и терминали обавезни су да под једнаким условима пружају услуге свим корисницима услуга превоза и превозницима који врше превоз по регистрованим редовима вожње.

Члан 40.

(1) Превозник је дужан да обезбиједи продају возних карата, регистровани ред вожње и цјеновник услуга у објекту аутобуске станице, односно терминала.

(2) Аутобуска станица и терминали обавезни су да врше продају возних карата у корист превозника у складу са редом вожње и цјеновником из става 1. овог члана, те у цијелости превознику исплате наплаћена средства, најмање једном мјесечно.

Члан 41.

Аутобуска станица и терминали уговором регулишу међусобна права и обавезе са превозницима.

Члан 42.

(1) Аутобуска станица и терминали обавезно се означавају називом: „Аутобуска станица“ или „Терминал“ са исписом мјеста у којем се налази.

(2) Аутобуске станице и терминали обавезни су да почну пружати услуге најмање пола сата прије првог поласка, односно доласка аутобуса.

(3) Службена лица у аутобуској станици или терминалу дужна су да користе једнообразну одјећу и посједују истакнуте идентификационе ознаке.

(4) Аутобуска станица је дужна да систематизује све регистроване редове вожње по релацијама и временима одласка и доласка и да их истакне на мјесту предвиђеном за истицање редова вожње.

Члан 43.

(1) Возач аутобуса дужан је да по доласку у аутобуску станицу или терминал пријави постављање аутобуса на перон и овјери путни налог са подацима о времену доласка у станицу и времену поласка из станице.

(2) Отправник аутобуса дужан је да отпреми сваки аутобус са полазног перона у складу са временом из реда вожње.

Члан 44.

(1) Обавезно је да се на аутобуској станици и терминалу води саобраћајни дневник у писаној или електронској форми.

(2) Министар доноси правилник којим се прописује садржај и образац саобраћајног дневника.

Члан 45.

(1) Надлежни орган јединице локалне самоуправе, својом одлуком одређује аутобуска стајалишта која могу да се користе за одређену врсту линијског превоза, која се објављује у службеном гласилу јединице локалне самоуправе.

(2) У случају уклањања аутобуског стајалишта у насељу, на релацији која је дио аутобуске линије у регистрованом реду вожње, због промјене режима саобраћаја, односно промјене планског документа, орган јединице локалне самоуправе дужан је да обезбиди аутобуско стајалиште за републички линијски превоз лица на тој релацији.

Члан 46.

(1) Одлуку о аутобуским стајалиштима надлежни орган јединице локалне самоуправе дужан је да достави Привредној комори Републике Српске у року од осам дана од дана објављивања у службеном гласилу јединице локалне самоуправе.

(2) На основу одлуке из става 1. овог члана надлежна привредна комора врши допуну даљинара.

(3) Привредна комора Републике Српске води централни регистар аутобуских стајалишта, који је обавезна да објави на сопственој интернет страници.

4. Ванлинијски превоз лица

Члан 47.

(1) Ванлинијски превоз лица је превоз унапријед познате групе лица, за који се релација, цијена превоза, висина накнаде за споредне услуге извршене за потребе лица и пртљага који се превозе и други услови утврђују уговором између превозника и наручиоца превоза.

(2) Уговор из става 1. овог члана обавезно се налази у возилу којим се врши превоз.

Члан 48.

(1) У возилу којим се врши ванлинијски превоз лица обавезно се налази прописно попуњен, закључен и овјерен путни лист са списком путника.

(2) Путни лист је документ у ванлинијском превозу лица који поред ознаке врсте ванлинијског превоза садржи податке о превознику и путницима (име и презиме, број личне исправе).

(3) Министар доноси правилник којим се прописује образац, садржај и начин попуњавања путног листа са списком путника.

Члан 49.

(1) Ванлинијски превоз лица може се обављати као повремени, наизмјенични и уговорени.

(2) Повремени ванлинијски превоз лица је:

1) кружна вожња затворених врата (излетничко, туристичко и слично путовање) које почиње и завршава у истом полазном мјесту, при чему се иста група превози истим возилом на цијелој релацији саобраћања, без успутних примања и испуштања путника,

2) превоз групе лица до одредишта у одласку и повратак празног возила и

3) путовање празног возила у одредиште и превоз, односно повратак раније превезене групе лица у повратку.

(3) Наизмјенични ванлинијски превоз лица је:

1) превоз претходно организованих и познатих група лица у више путовања, са истог мјеста поласка до истог одредишта,

2) превоз претходно превезених група лица из одредишта у мјеста поласка, који се врши једном од вожњи у повратку и

3) превоз код којег се прва вожња у повратку и посљедња у поласку врши празним возилом.

(4) Уговорени ванлинијски превоз лица је превоз познате групе лица који се обавља као превоз радника, ученика или студената између мјеста пребивалишта и мјеста рада, односно образовних установа, на утврђеној релацији, без пријема и превоза других лица, при чему је превозник за лица која се превозе дужан да обезбиједи идентификациону исказницу прије почињања превоза.

(5) На возилу којим се врши ванлинијски превоз лица из става 1. овог члана у доњем десном углу предњег вјетробранског стакла, превозник је дужан да истакне таблу са натписом: „Ванлинијски превоз“.

(6) Министар доноси правилник којим се прописује образац, садржај и начин попуњавања идентификационе исказнице.

5. Такси превоз

Члан 50.

(1) Такси превоз је јавни ванлинијски превоз лица за који се цијена превоза утврђује таксиметром по овјереном цјеновнику услуга или на основу погодбе.

(2) Такси превоз могу вршити правна лица и предузетници, којима је то основно занимање, сходно прописима из области регистрације предузетника и који посједују лиценцу превозника и легитимацију за возача моторног возила.

(3) Лиценца превозника из става 2. овог члана издаје се такси превознику који испуњава опште услове из члана 6. овог закона и посједује најмање једно путничко моторно возило са највише 1 + 4 регистрованих сједишта за вршење такси превоза, које може бити старости до 15 година, облика каросерије лимузина или караван, или једно путничко моторно возило намјенски произведено за превоз лица са посебним потребама (лица са инвалидитетом).

(4) Лиценцу превозника и легитимацију за возача моторног возила из става 2. овог члана издаје надлежни орган јединице локалне самоуправе.

(5) Обавезно је да се у возилу којим се врши такси превоз налази лиценца превозника и легитимација за возача моторног возила.

(6) Такси превоз врши се на основу овог закона и прописа који у складу са овим законом доноси надлежни орган јединице локалне самоуправе.

Члан 51.

Посебним прописом из члана 3. став 1. тачка 2) овог закона надлежни орган јединице локалне самоуправе уредиће:

- 1) организацију такси превоза на подручју јединице локалне самоуправе,
- 2) мјерила и критеријуме на основу којих се одређује број такси превозника,
- 3) број и размјештај такси стајалишта, начин коришћења и управљања такси стајалиштима, број такси мјеста на стајалиштима,
- 4) број регистрованих такси возила у односу на расположиви број такси мјеста на стајалиштима,
- 5) начин и поступак издавања лиценце превозника и легитимације за возача моторног возила из члана 50. овог закона,
- 6) начин утврђивања и наплате цијене превоза у случају превоза више лица у једном возилу,
- 7) поступак издавања, величину и изглед допунских ознака,
- 8) права и дужности такси превозника, возача и лица која се превозе,
- 9) допунске услове за возача и возило и
- 10) вођење евиденције о издатим лиценцама превозника и легитимацијама за возача моторног возила.

Члан 52.

(1) Цијена услуга такси превоза утврђује се у складу са цјеновником, видно постављеним таксиметром који је исправан, пломбиран и баждарен према прописаним метролошким условима за таксиметре.

(2) Обавезно је да се у возилу којим се врши такси превоз налази видно истакнут цјеновник услуга превоза, овјерен од надлежног органа јединице локалне самоуправе.

(3) Такси превозник је дужан да приликом отпочињања превоза укључи таксиметар.

(4) Такси превозник је дужан да, на захтјев лица које се превози, изда рачун за извршени превоз који садржи датум, релацију или километражу, цијену превоза и који је потписан и овјерен печатом такси превозника.

Члан 53.

(1) На релацијама превоза дужине преко 50 километара, такси превозник и лице које се превози могу прије отпочињања превоза уговорити цијену превоза без укључивања таксиметра, у висини не већој од висине утврђене примјеном цјеновника, односно укључењем таксиметра, уз обавезу издавања рачуна за извршени превоз који садржи датум, релацију или километражу, цијену превоза, а који је потписан и овјерен печатом такси превозника, прије отпочињања вожње.

(2) Такси превозник не може примити на превоз друга лица без сагласности лица која су претходно почела превоз.

Члан 54.

(1) Додјела појединих такси стајалишта може се условити положеним испитом о познавању културних, привредних, саобраћајних, туристичких и других знаменитости подручја на којем се врши такси превоз.

(2) Програм испита и поступак провјере знања прописује надлежни орган јединице локалне самоуправе прописом из члана 3. овог закона.

Члан 55.

(1) Такси превозник може вршити такси превоз само на територији и са територије јединице локалне самоуправе на којем има регистровано сједиште.

(2) Прописом из члана 3. став 1. тачка 2) овог закона надлежни орган јединице локалне самоуправе може уредити под којим условима је дозвољен такси превоз на територији те јединице локалне самоуправе, такси превозницима који имају сједиште ван територије те јединице локалне самоуправе.

(3) Такси превозник не може почињати превоз у зонама аутобуских стајалишта јавног превоза, на удаљености 25 метара прије и после је видно обиљеженог стајалишта.

(4) Одредбе ст. 1. и 2. овог члана не односе се за такси превознике који имају регистровано сједиште у јединици локалне самоуправе која у свом саставу има више општина, ако такси превоз врше у оквиру те јединице локалне самоуправе.

Члан 56.

(1) Под јавним превозом ствари подразумијева се превоз код кога су елементи и услови превоза (релација, цијена превоза, врста товара, тежина и други услови) утврђени уговором између превозника и наручиоца превоза.

(2) Као доказ о уговору из става 1. овог члана сматра се товарни лист који се обавезно налази у возилу којим се врши превоз ствари.

(3) Товарни лист је прописани документ у превозу ствари који садржи податке о пошиљаоцу, примаоцу, количини, врсти и маси терета, датум и мјесто утовара и истовара, цијену превоза и друге податке битне за превоз, претовар и манипулацију теретом.

ГЛАВА IV ПРЕВОЗ ЗА ВЛАСТИТЕ ПОТРЕБЕ

Члан 57.

(1) Превоз лица и ствари за властите потребе могу вршити правна лица, предузетници и друге регистроване организације, као и породична пољопривредна газдинства, властитим возилом, под условима прописаним овим законом.

(2) Правно лице и предузетник, који обавља превоз за властите потребе, у обавези је да у рјешењу о регистрацији има уписан разред дјелатности превоза лица или ствари, у складу са класификацијом дјелатности, а у зависности којом се врстом превоза бави.

(3) Превоз лица и ствари за властите потребе може се вршити и са возилом у лизинг аранжману или изнајмљеним возилом, на основу уговора у писаној форми који се обавезно налази у возилу.

(4) Изузетно од става 2. овог члана, предузетници којима је одобрен превоз за властите потребе, на основу ранијих прописа о превозу у друмском саобраћају, нису дужни да у рјешењима о регистрацији предузетника имају уписане разреде дјелатности превоза лица или ствари, у складу са класификацијом дјелатности, а у зависности којом се врстом превоза баве.

(5) Одобрења за превоз за властите потребе из става 4. овог члана важе до престанка рада предузетника или уписа разреда дјелатности превоза лица или ствари, у складу са класификацијом дјелатности, у рјешење о регистрацији предузетника, односно регистар предузетника.

Члан 58.

(1) Превозник из члана 57. овог закона може вршити превоз ствари за властите потребе у оквиру обављања регистрованих дјелатности, при чему је превозник истовремено и корисник услуга превоза или једна уговорна страна на посебном уговору, рачуну, товарном листу или отпремници.

(2) Уговор о превозу, рачун, товарни лист или отпремница из става 1. овог члана обавезно се налази у возилу којим се врши превоз ствари.

(3) Превоз ствари за властите потребе односи се на превоз које обавља правно лице, предузетник или друге регистроване организације у циљу:

1) премјештања продате, купљене, дате или узете у закуп или на сервис, произведене, дорађене или поправљене робе, у или ван сједишта односно организационе јединице правног лица или предузетника или

2) превоза опреме која се користи у сврху обављања дјелатности или

3) превоз робе и опреме из једне у другу организациону јединицу правног лица или предузетника.

(4) Поред превоза из става 3. овог члана, превоз ствари за властите потребе обухвата и превоз пољопривредних производа, које обавља породично пољопривредно газдинство.

Члан 59.

(1) Превоз лица за властите потребе подразумијева превоз који врше:

1) хотели, мотели и одмаралишта у вршењу превоза лица која су корисници угоститељских и туристичких аранжмана превозника, без успутног примања и превоза других лица,

2) компаније или агенције у ваздушном саобраћају ако врше превоз лица од аеродрома до града и обрнуто,

3) здравствене установе у превозу болесника и здравствених радника,

4) културна, просвјетна, спортска друштва и друге установе у вршењу превоза ученика, студената, наставног особља, штићеника, односно чланова друштава,

5) правна лица и предузетници у вршењу превоза на одмор и рекреацију својих запослених радника и њихових породица, без успутног примања и превоза других лица и

6) правна лица и предузетници који превозе своје запослене раднике на посао и са посла без успутног примања и превоза других лица.

(2) У доњем десном углу вјетробранског стакла превозник из става 1. овог члана је обавезан да истакне таблу са натписом: „Превоз за властите потребе“.

Члан 60.

(1) Носилац породичног пољопривредног газдинства уписан у регистар пољопривредних газдинстава у складу са посебним прописом може вршити превоз за властите потребе ако му је надлежни орган јединице локалне самоуправе издао рјешење којим му се одобрава превоз за властите потребе и ако посједује теретно моторно возило или скуп возила, чија носивост не прелази 5.000 kg.

(2) Моторним возилом намијењеним за превоз за властите потребе, осим лица које је запослено код власника односно корисника возила може управљати власник, односно корисник возила, као и члан породице носиоца пољопривредног газдинства.

(3) Члановима породице носиоца породичног пољопривредног газдинства, у смислу овог закона, сматрају се супружник, дјеца и родитељи, усвојеници и усвојиоци, пасторчад и лица која је носилац овог газдинства дужан да издржава, а која живе у заједничком домаћинству.

(4) Власник, односно корисник возила, је дужан да обезбиједи да се у возилу којим управља лице из става 2. овог члана налази доказ да је то лице у радном односу код власника, односно корисника моторног возила, односно да је у заједничком домаћинству са власником моторног возила, као и рјешење о регистрацији или извод из одговарајућег регистра.

(5) Доказ из става 3. овог члана може бити копија пријаве за пензионо и инвалидско осигурање, односно кућна листа овјерена код надлежног органа јединице локалне самоуправе.

(6) Надлежни орган јединице локалне самоуправе обавезан је да пропише облик и садржај, те води регистар издатих рјешења из става 1. овог члана.

Члан 61.

Превозник је дужан да обезбиједи да се у возилу којим се врши превоз лица за властите потребе налази документација којом се доказује врста и карактер путовања, списак путника овјерен и закључен прије почињања превоза, исказнице или други лични документ за лица која се превозе.

ГЛАВА V НАДЗОР

Члан 62.

(1) Управни надзор над спровођењем овог закона врши Министарство.

(2) Инспекцијски надзор над спровођењем овог закона врши Републичка управа за инспекцијске послове посредством републичког саобраћајног инспектора и саобраћајног инспектора јединице локалне самоуправе.

(3) Изузев става 2. овог члана инспекцијски надзор може се вршити посредством других републичких инспектора у складу са прописима о инспекцијском надзору.

(4) Надзор над спровођењем прописа из члана 3. овог закона могу вршити и органи комуналне полиције у складу са одредбама Закона о комуналној полицији.

Члан 63.

(1) Инспекцијским надзором саобраћајни инспектор остварује непосредан увид у пословање и поступање пословног субјекта, установа и других правних лица, предузетника и грађана, и органа управе, у погледу придржавања закона, других прописа и општих аката, и у вези с тим овлашћен је да прегледа пословне и друге просторије, превозна и друга средства рада, уређаје, објекте и опрему, саобраћајну инфраструктуру, уговоре, пословне књиге, опште, посебне акте и другу документацију, те да врши и друге радње у сврху инспекцијског прегледа.

(2) Саобраћајни инспектор овлашћен је да заустави и контролише сва возила осим возила Оружаних снага БиХ и возила Министарства унутрашњих послова.

(3) Возила се заустављају таблицом облика саобраћајног знака „забрањен саобраћај свим возилима“, са исписом „стоп инспекција“.

(4) У случају из ст. 2. и 3. овог члана, возач је дужан да заустави возило и поступити по наредби саобраћајног инспектора.

Члан 64.

(1) У вршењу послова инспекцијског надзора из члана 63. овог закона саобраћајни инспектор, поред овлашћења прописаних законом којим се уређује област инспекција, има право и дужност да:

1) наложи:

1. превознику усклађивање свог пословања са прописаним условима за обављање дјелатности,

2. аутобуској станици или терминалу усклађивање свог пословања са прописаним условима за обављање дјелатности,

3. вршење редовних и ванредних техничких прегледа возила,

4. уредно одржавање реда вожње,

5. обављање послова особља аутобуских станица и терминала у складу са законом,

6. обављање послова возача и члана посаде возила на прописан начин,

7. упућивање возила на ванредни технички преглед у складу са овим законом, прописима донесеним на основу њега и прописима из безбједности саобраћаја,

8. упућивање возача и члана посаде возила на ванредни здравствени преглед у складу са овим законом и прописима о безбједности саобраћаја,

9. јединици локалне самоуправе доношење прописа из чл. 3, 45. и 51. овог закона,

10. јединици локалне самоуправе издавање рјешења о одобреној дјелатности превоза, лиценци такси превозника, легитимација за возаче, као и вођење регистра редова вожње у складу са законом,

11. јединици локалне самоуправе поништавање или укидање издатог рјешења о одобреној дјелатности превоза, лиценци превозника, легитимација за возаче и

12. јединици локалне самоуправе, односно привредној комори поништавање или понављање поступка усклађивања и регистрације редова вожње,

2) забрани:

1. вршење превоза супротно одредбама овог закона,

2. коришћење возила које не испуњава прописане услове за вршење затечене врсте превоза,

3. обављање техничког прегледа возила станицама за технички преглед возила, на период од 15 до 45 дана, ако се преглед обавља супротно овом закону и прописима о безбједности саобраћаја на путевима и ако се не изврши рјешење инспектора из става 1. тачка 1) подтачка 3. овог члана, а у поновљеном случају на период од 46 до 90 дана,

4. обављање техничког прегледа возила станицама техничког прегледа возила, на период од шест мјесеци, након претходно два пута изречене мјере забрана обављања техничког прегледа возила, у претходне двије године,

5. наплаћивање услуга аутобуске станице и терминала ако не испуњавају прописане услове,

6. управљање возилом ако возач или члан посаде не испуњава услове прописане овим законом и прописима о безбједности саобраћаја,

3) искључи возило из саобраћаја:

1. на период до седам дана ако врши превоз или возило користи супротно овом закону,

2. на период до отклањања недостатака ако се превоз врши нерегистрованим или технички неисправним возилом, односно возилом код којег није извршен технички преглед или у којем се не налази важећи извод из лиценце, или ако возилом управља лице које не испуњава услове прописане овим законом и

3. на период до окончања управног или судског поступка ако се превоз врши и возило користи у околностима нелегалне дјелатности превоза, при чему се угрожава јавни интерес, интерес трећих лица или безбједност путника у саобраћају.

(2) Возило се искључује из саобраћаја одузимањем саобраћајне дозволе или потврде о регистрацији, код такси возила и такси ознаке, а по потреби и регистарских таблица.

(3) У оквиру предузетих мјера из става 1. тачка 3) подт. 1, 2. и 3. и става 2. овог члана, надлежни орган је дужан да изда потврду о искључењу возила из саобраћаја, донесе рјешење, а може и да изда налог за упућивање возила на ванредни технички преглед и возача или члана посаде на ванредни здравствени преглед.

(4) Жалба на рјешење инспектора изјављује се Министарству у складу са Законом о управном поступку.

(5) Жалба на рјешење инспектора не одгађа извршење рјешења.

(6) Министар доноси правилник о садржају и облику акта за упућивање возила на ванредни технички преглед, акта за упућивање возача на ванредни здравствени преглед и потврде о искључењу возила из саобраћаја.

ГЛАВА VI

КАЗНЕНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 65.

(1) Новчаном казном од 1.000 КМ до 3.000 КМ казниће се за прекршај превозник и друго правно лице које:

1) врши превоз а не испуњава или престане да испуњава опште и посебне услове за вршење превоза (члан 6, члан 7. став 1, чл. 8, 9. и 10. и члан 50. став 3),

2) врши превоз возилом које није технички прегледано (члан 13),

- 3) врши јавни превоз лица и ствари супротно одредбама члана 14. став 3. овог закона,
 - 4) врши превоз који је овим законом забрањен (члан 17. ст. 2. и 3),
 - 5) врши превоз на аутобуској линији за коју не посједује регистровани ред вожње и цјеновник услуга (члан 18. став 3),
 - 6) врши линијски превоз лица закупуљеним возилом или уступи вршење линијског превоза другом превознику (члан 20. став 3),
 - 7) не почне или неуредно врши линијски превоз лица, обустави вршење линијског превоза лица (члан 21),
 - 8) превози лица супротно одредбама члана 35. овог закона,
 - 9) не користи или непрописно користи услуге аутобуских станица и терминала (члан 36),
 - 10) непрописно врши ванлинијски превоз лица (члан 47. став 2, члан 48. и члан 49. ст. 1. до 4),
 - 11) врши превоз за властите потребе, супротно одредбама члана 57. и члана 58. ст. 1. и 3, члана 59. став 1. и члана 60. овог закона и
 - 12) не заустави возило и не поступи по наређењу инспектора (члан 63. став 4).
- (2) За прекршаје из става 1. овог члана, новчаном казном од 150 КМ до 450 КМ, казниће се и одговорно лице у правном лицу.
- (3) За прекршаје из става 1. овог члана, осим за прекршај из става 1. тачка 4) овог члана новчаном казном од 500 КМ до 1.500 КМ казниће се предузетник који врши превоз.
- (4) За прекршаје из става 1. тачка 4) овог члана новчаном казном од 700 КМ до 2.100 КМ казниће се предузетник који врши превоз.
- (5) За прекршаје из става 1. тачка 1) овог члана, новчаном казном од 500 КМ до 1.500 КМ казниће се физичко лице које врши превоз.
- (6) За прекршаје из става 1. тачка 4) овог члана, новчаном казном од 600 КМ до 1.800 КМ казниће се физичко лице које врши превоз.
- (7) За прекршаје из става 1. т. 1), 2), 3), 7), 8), 9), 10), 11) и 12) овог члана, новчаном казном од 50 КМ до 150 КМ казниће се и возач, односно члан посаде возила.
- (8) За прекршај из става 1. тачка 1) овог члана може се изрећи заштитна мјера одузимања возила којим је почињен прекршај у поврату.
- (9) За прекршај из става 1. тачка 4) овог члана обавезно ће се изрећи заштитна мјера трајног одузимања возила којим је почињен прекршај у поврату.

Члан 66.

- (1) Новчаном казном од 500 КМ до 1.500 КМ казниће се за прекршај превозник и друго правно лице које:
- 1) врши превоз возилом на којем на прописан начин није исписан назив и сједиште превозника (члан 7. став 2),
 - 2) не посједује у возилу доказ из члана 8. ст. 6. и 7. овог закона,
 - 3) у возилу којим врши превоз нема оригинал потврду о регистрацији возила, потврду о извршеном редовном техничком прегледу, извод из лиценце, легитимацију за возача и путни налог (члан 12. став 1),
 - 4) одбије да прими на превоз лица и ствари (члан 16. ст. 1. и 3) и врши превоз супротно члану 16. став 2. овог закона,
 - 5) врши линијски превоз лица а у возилу се не налазе оригинал или овјерена копија реда вожње и цјеновник услуга (члан 18. став 9),

6) врши превоз лица без прописно истакнуте табле (члан 22. став 1, члан 49. став 5. и члан 59. став 2),

7) као члан посаде аутобуса није прописно одјевен и нема истакнуту идентификациону ознаку (члан 22. став 2),

8) не изда или непрописно изда путнику возну карту (члан 23),

9) непрописно одложи пртљаг или не истакне карту на пртљаг (члан 24),

10) не достави аутобуским станицама, односно терминалима и продајним мјестима, у прописаном року, редове вожње и цјеновнике услуга (члан 28. став 2),

11) не поступи у складу са чланом 33. став 3. овог закона.

12) не обезбиједи продају возних карата, регистровани ред вожње и цјеновник услуга аутобуским станицама или терминалима (члан 40. став 1) и ако није уговором регулисао међусобна права и обавезе са аутобуским станицама и терминалима (члан 41),

13) не пријави постављање аутобуса на перон, или не овјери налог у аутобуској станици, односно терминалу (члан 43. став 1),

14) врши такси превоз супротно чл. 50, 52, 53. и 55. овог закона,

15) врши јавни превоз ствари супротно одредбама члана 56. овог закона,

16) превози лица за властите потребе супротно одредбама члана 58. став 2. и члана 61. овог закона и

17) не посједује у возилу доказ из члана 60. ст. 3. и 4. овог закона.

(2) За прекршај из става 1. овог члана, новчаном казном од 100 КМ до 300 КМ казниће се одговорно лице у правном лицу.

(3) За прекршај из става 1. овог члана, новчаном казном од 400 КМ до 1.200 КМ казниће се предузетник који врши превоз.

(4) За прекршај из става 1. т. 2) до 8) и т. 12) до 17) овог члана, новчаном казном од 50 КМ до 150 КМ казниће се возач, односно члан посаде возила.

Члан 67.

(1) Новчаном казном од 1.000 КМ до 3.000 КМ казниће се за прекршај аутобуска станица и терминал, ако:

1) нису опремљени и одржавани на прописан начин (члан 37. став 1),

2) пружају услуге превозницима под неједнаким условима, односно врше наплату услуга аутобуских станица, односно терминала без испуњених услова из прописане категорије (члан 39),

3) не врше продају карата за превозника, обуставе редовну и цјеловиту исплату средстава од продатих карата у корист превозника (члан 40. став 2),

4) нема уговор о коришћењу аутобуске станице и терминала (члан 41) и

5) не пружају услуге у прописано радно вријеме (члан 42. став 2).

(2) За прекршај из става 1. овог члана казниће се одговорно лице у правном лицу новчаном казном од 100 КМ до 300 КМ.

(3) За прекршај из става 1. т. 2), 3) и 5) овог члана новчаном казном од 50 КМ до 150 КМ казниће се радник у аутобуској станици, односно терминалу.

Члан 68.

(1) Новчаном казном од 500 КМ до 1.500 КМ казниће се за прекршај аутобуска станица или терминал, ако:

- 1) не означе аутобуску станицу, односно терминал прописаним ознакама (члан 42. став 1),
 - 2) поступа супротно члану 42. став 3. овог закона,
 - 3) не систематизује редове вожње и не истакне их на мјесто предвиђено за истицање редова вожње (члан 42. став 4),
 - 4) не отпреми аутобус из аутобуске станице, односно терминала по реду вожње (члан 43. став 2) и
 - 5) не води прописно саобраћајни дневник, (члан 44).
- (2) За прекршај из става 1. овог члана, новчаном казном од 100 КМ до 300 КМ казниће се одговорно лице у правном лицу.
- (3) За прекршај из става 1. т. 2), 3) и 4) овог члана, новчаном казном од 50 КМ до 150 КМ казниће се и радник у аутобуској станици, односно терминалу.

Члан 69.

- (1) Новчаном казном од 1.000 КМ до 3.000 КМ казниће се за прекршај станица техничког прегледа возила, ако врши техничке прегледе возила супротно одредбама члана 13. став 3. овог закона.
- (2) За прекршај из става 1. овог члана, новчаном казном од 200 КМ до 600 КМ казниће се и одговорно лице у правном лицу.
- (3) За прекршај из става 1. овог члана, новчаном казном од 100 КМ до 300 КМ казниће се и радник у станици техничког прегледа возила.

Члан 70.

- (1) Новчаном казном од 500 КМ до 1.000 КМ казниће се за прекршај аутобуске станице, односно терминали или туристичке агенције, ако издају аутобуске карте супротно одредбама члана 23. став 3. овог закона.
- (2) За прекршај из става 1. овог члана, новчаном казном од 100 КМ до 300 КМ казниће се и одговорно лице у правном лицу.
- (3) За прекршај из става 1. овог члана, новчаном казном од 50 КМ до 150 КМ казниће се и радник у правном лицу.

Члан 71.

- (1) Новчаном казном од 1.000 КМ до 3.000 КМ казниће се за прекршај привредна комора, ако:
- 1) региструје ред вожње супротно одредбама члана 19. овог закона,
 - 2) не води прописно регистар редова вожње (члан 25. став 5),
 - 3) не утврди даљинар (члан 26. став 4),
 - 4) поступак усклађивања и регистрације редова вожње врши супротно одредбама овог закона,
 - 5) не достави рјешење о регистрованом реду вожње и овјерен ред вожње превознику (члан 28. став 1),
 - 6) не објави и не достави регистроване редове вожње и не обавијести надлежне инспекцијске органе у складу са чланом 29. став 1. овог закона и
 - 7) не поступи по рјешењу инспектора или другог контролног органа.
- (2) За прекршај из става 1. овог члана, новчаном казном од 200 КМ до 600 КМ казниће се и одговорно лице у привредној комори.

(3) Новчаном казном од 1.000 КМ до 3.000 КМ казниће се одговорно лице у јединици локалне самоуправе, ако:

- 1) не донесу пропис из члана 3. овог закона,
- 2) донесу пропис супротно одредбама члана 3. став 4. овог закона,
- 3) не региструје дјелатност превоза лица и ствари у складу са одредбама члана 6. овог закона,
- 4) региструје ред вожње супротно одредбама члана 19. овог закона,
- 5) не води прописно регистар редова вожње (члан 25. став 5),
- 6) не утврди даљинар (члан 26. став 4),
- 7) поступак усклађивања и регистрације редова вожње врши супротно одредбама овог закона,
- 8) не достави рјешење о регистрованом реду вожње и овјерен ред вожње превознику (члан 28. став 1),
- 9) не објави и не достави регистроване редове вожње и не обавијести надлежне инспекцијске органе у складу са чланом 29. став 1. овог закона,
- 10) изда лиценцу такси превозника и легитимацију за возача моторног возила супротно члану 50. овог закона,
- 11) не донесу пропис или поступи супротно члану 51. овог закона
- 12) не пропише или не води регистар издатих рјешења из члана 60. став 6. овог закона,
- 13) у случају одјаве дјелатности од предузетника не обавијести орган надлежан за регистрацију возила (члан 73) и
- 14) не поступи по рјешењу инспектора или другог контролног органа.

ГЛАВА VII ПРЕЛАЗНЕ И ЗАВРШНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 72.

Орган јединице локалне самоуправе надлежан за регистрацију дјелатности превоза лица и ствари у друмском саобраћају, дужан је да у случају одјаве дјелатности од стране предузетника, одмах обавјести орган надлежан за регистрацију возила, који ће одјавити возило из евиденције регистрованих возила.

Члан 73.

(1) Министар ће у року од шест мјесеци од дана ступања на снагу овог закона, донијети:

- 1) Правилник о стручном оспособљавању возача, условима и поступку издавања легитимације за возача моторног возила (члан 8. став 9),
- 2) Правилник о условима и поступку издавања лиценце превозника, извода из лиценце и начин означавања возила (члан 9. став 8),
- 3) Правилник о обрасцу, садржају и начин попуњавања путног налога (члан 12. став 4),
- 4) Правилник о начину вршења послова и задатака чланова посаде моторних возила (члан 16. став 4),
- 5) Правилник о критеријумима, начину и поступку усклађивања и регистрације редова вожње (члан 19. став 4),

6) Правилник о садржају обрасца извјештаја о обављеном линијском превозу (члан 33. став 5),

7) Правилник о условима за рад и категоризацију аутобуских станица и терминала (члан 37. став 3),

8) Правилник о садржају и обрасцу саобраћајног дневника (члан 44. став 2),

9) Правилник о путном листу са списком путника (члан 48. став 3),

10) Правилник о обрасцу, садржају и начину попуњавања идентификационе исказнице (члан 49. став 6) и

11) Правилник о обрасцу акта за упућивање возила на ванредни технички преглед, акта за упућивање возача на ванредни здравствени преглед и обрасцу потврде о искључењу возила из саобраћаја (члан 64. став 6).

(2) Јединица локалне самоуправе ће у року од шест мјесеци од дана ступања на снагу овог закона донијети прописе из чл. 3, 45. и 51. и члан 60. став 6. овог закона.

(3) До доношења прописа из става 1. овог члана примјењиваће се прописи који су важили на дан ступања на снагу овог закона, ако са њим нису у супротности.

Члан 74.

(1) Лиценце превозника, лиценце за возила и легитимације за возача моторног возила којима није истекао рок до дана ступања на снагу овог закона, важе до истека рока на који су издате.

(2) Поступци започети прије ступања на снагу овог закона завршиће се по одредбама Закона о превозу у друмском саобраћају Републике Српске („Службени гласник Републике Српске“, бр. 111/08, 50/10, 12/13 и 33/14).

Члан 75.

Ступањем на снагу овог закона престаје да важи Закон о превозу у друмском саобраћају Републике Српске („Службени гласник Републике Српске“, бр. 111/08, 50/10, 12/13 и 33/14).

Члан 76.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Српске“.

Број: 02/1-021-455 /17
Датум: 27. април 2017. године

ПРЕДСЈЕДНИК
НАРОДНЕ СКУПШТИНЕ

Недељко Чубриловић